

Μύκητες στα πόδια: Είδη και αντιμετώπιση

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)



Ποιες μορφές μυκήτων στα πόδια υπάρχουν και τι μπορούμε να κάνουμε για να απαλλαγούμε από το ενοχλητικό νόσημα;

Οι μύκητες στα πόδια είναι ένα πολύ συχνό κι ενοχλητικό νόσημα που ταλαιπωρεί μεγάλο αριθμό ανθρώπων, καθώς συχνά υποτροπιάζει με μεγάλη συχνότητα παρά τη θεραπεία.

Οφείλονται κυρίως σε ανθρωπόφιλα δερματόφυτα, σε μύκητες δηλαδή που μεταδίδονται από άνθρωπο σε άνθρωπο με άμεση επαφή ή μέσω αντικειμένων (παπούτσια, κάλτσες, δάπεδα κ.α). Πιο συνηθισμένα δερματόφυτα που προκαλούν μυκητιάσεις στα πόδια είναι το *trichophyton rubrum* και το *trichophyton interdigitale*. Για την ανάπτυξή τους απαιτούνται συνθήκες υγρασίας και αυξημένης θερμοκρασίας, περιβάλλον που ιδανικά προσφέρεται σε πολύωρη παραμονή των ποδιών σε κλειστά, μη αεριζόμενα παπούτσια. Επίσης, σε άτομα με πολύ στενά μεσοδακτύλια διαστήματα, ή σε αθλητές που ιδρώνουν πολύ τα πόδια τους, η πάθηση είναι παρα πολύ συνηθισμένη.

Υπάρχουν τρεις κλινικές μορφές μυκήτων των ποδιών:

Η πιο κοινή είναι η μορφή που προσβάλλει τα μεσοδακτύλια διαστήματα, συνήθως μεταξύ 4ου και 5ου δακτύλου κι εκδηλώνεται με φαγούρα, ρωγμές στο δέρμα ή και πόνο, ενώ παρατηρείται λευκωπό χρώμα δέρματος που ξεφλουδίζει. Μπορεί να επεκταθεί και στο δέρμα κάτω από τα δάκτυλα, ενώ βελτιώνεται (στις αρχόμενες μορφές) όταν χρησιμοποιούνται ανοιχτά παπούτσια. Το πρόβλημα είναι οι

υποτροπές που αντιμετωπίζονται με τοπικά μέτρα πρόληψης όπως καλό στέγνωμα των ποδιών μετά το μπάνιο για να μη μένει η υγρασία, συχνές αλλαγές κάλτσας, χρήση πούδρας που απορροφά την εφίδρωση.

Ένας άλλος τύπος είναι οι μύκητες που προκαλούν ξεφλούδισμα και κοκκίνισμα στην κάτω επιφάνεια των δακτύλων και το πέλμα, ενώ το δέρμα εμφανίζει ξηρή, λεπιδώδη εμφάνιση ή και ρωγμές. Αυτός ο τύπος ονομάζεται υπερκερατωσικός.

Τέλος, υπάρχει μορφή μυκητίασης που μοιάζει με έκζεμα και εμφανίζεται αρχικά σαν φυσαλίδες με έντονη φαγούρα που σταδιακά ξεραίνονται ενώ εμφανίζονται και νέες. Αυτός ο τύπος μυκητίασης είναι συχνός το καλοκαίρι και εντοπίζεται κυρίως στην καμάρα του ποδιού.

Οι μυκητιάσεις των ποδιών μπορεί να προκαλούν έντονη δυσσομία. Στις αρχόμενες καταστάσεις μυκητίασης των ποδιών αρκεί η τοπική αγωγή με αντισηπτικά σαπούνια και τοπικές αντιμυκητιασικές κρέμες ή τζελ ή πούδρες για καθημερινή χρήση για θεραπεία. Οι κύριες αντιμυκητιασικές ουσίες για τοπική αγωγή είναι ιμιδαζολικά παράγωγα, αμορολφίνη, αλληλαμίνες. Επίσης βοηθά η χρήση ανοιχτών παπουτσιών και καλό στέγνωμα από την υγρασία.

Σε πιο προχωρημένες ή εκτεταμένες περιπτώσεις απαιτείται επιπλέον της τοπικής αγωγής και αγωγή με αντιμυκητιασικά χάπια. Υπάρχουν 3 κατηγορίες φαρμάκων, τριαζόλες, αλληλαμίνες και η παλαιότερη γκριζεοφουλβίνη. Πρέπει η συστηματική αγωγή να δίνεται με προσοχή και να λαμβάνονται υπ' όψιν οι πιθανές αλληλεπιδράσεις με άλλα φάρμακα που τυχόν λαμβάνει ο ασθενής. Κάποια από τα αντιμυκητιασικά μπορεί να προκαλέσουν ηπατοτοξικότητα, άρα δεν θα πρέπει να δίνονται σε ασθενείς με επιβαρυσμένη ηπατική λειτουργία.

Γράφει: Μουσάτου Βασιλική-Δερματολόγος- Αφροδισιολόγος

Πηγή: iatronet.gr